โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
งานวิจัยในชั้นเรียน
โดย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัทยา การะเจดีย์

เรื่อง การปรับพฤติกรรมนักเรียนไม่ให้หยิบของผู้อื่น

สภาพปัญหา

เนื่องจากนักเรียนนำอุปกรณ์สิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวและเงินมาโรงเรียน แล้วปรากฏว่ามีการสูญหายเกือบทุกวัน เมื่อนักเรียนที่นำเงินหรือสิ่งของมาโรงเรียนแล้วเกิดสูญหายเกิดขึ้นก็มาแจ้งให้อาจารย์ประจำชั้นทราบแล้วอาจารย์ประจำชั้นได้สอบถามสาเหตุที่เกิดว่า มีใครพบเห็นบ้างปรากฏว่าไม่มีใครพบเห็นเลยอาจารย์ประจำชั้นจึงต้องมีการสืบหาข้อเท็จจริงว่าใครเป็นผู้กระทำในกรณีดังกล่าวและต้องทำการปรับพฤติกรรมผู้กระทำดังกล่าวนั้นทันที

วิธีการแก้ปัญหา

1. เชิญนักเรียนที่มีเงินหรือสิ่งของสูญหายมาให้ข้อมูลว่าวางหรือเก็บไว้อย่างไรของจึงหาย
2. เชิญนักเรียนที่เห็นเหตุการณ์หรือผู้ที่อยู่ใกล้เคียงมาให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาสาเหตุที่เกิดและใครเป็นผู้กระทำ
3. แจ้งเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากข้อมูลที่ได้รับให้นักเรียนช่วยกันสอดส่องดูแลหาแนวทางการป้องกันและต้องจับผู้กระผิดในครั้งนี้ให้ได้
4. จัดตั้งเวรอาจารย์นิสิตฝึกสอนและนักการภารโรงให้คอยสังเกตการณ์แล้วมารายงานร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่ามีสิ่งใดบ้างที่ผิดปกติอาจารย์ประจำชั้นรวบรวมข้อมูลทั้งหมด
5. สอบถามพฤติกรรมนักเรียนที่ส่อแววว่ากระทำผิดและบ่งบอกพิรุธคอยจับสังเกตมีนักเรียนอยู่ในข่ายต้องสงสัยประมาณ 3 คน แล้วติดตามเฝ้าดูพฤติกรรมอย่างใกล้ชิดเพราะมีนักเรียน 1 คนพูดย้ำว่าเป็นนักเรียน 2 คนนี้ จึงจับตามองเป็นพิเศษโดยที่เขาไม่รู้ตัว

สรุปผลการวิจัย/แก้ปัญหา

1. ในระยะเริ่มแรกหลังจากได้รับข้อมูลจากนักเรียนที่เงินและสิ่งของสูญหายแล้วนั้น ก็ได้สอบถามนักเรียนที่นั่งอยู่ใกล้เคียงและถามจากนักเรียนที่พบเห็น อาจารย์ประจำชั้นจึงนำข้อมูลมาแจ้งให้นักเรียนในห้องเรียนทราบ แล้วถามเพิ่มเติมว่ามีใครอีกบ้างที่มีเงินและสิ่งของหายอีก ปรากฏว่ามีจำนวน15 คน เป็นเงินที่หาย 12 คน มียางลบไม้บรรทัดและดินสอ อาจารย์ประจำชั้นก็ตรวจโต๊ะกระเป๋านักเรียน แต่ไม่พบเงินหรือสิ่งของที่หาย อาจารย์ประจำชั้นจึงตักเตือนนักเรียนไม่ให้วางกระเป๋าเงินไว้ในกระเป๋าหรือในโต๊ะเรียนแต่ให้พกติดกระเป๋าเสื้อหรือกระเป๋งกางเกงไว้ตลอดเวลาห้ามวางทิ้งไว้ที่อื่นเด็ดขาด วันรุ่งขึ้นก็มีของหายอีกเพราะมีนักเรียนบางคนวางลืมทิ้งไว้ในกระเป๋าและในโต๊ะ
2. ต่อมาได้จัดตั้งเวรยามให้คอยสอดส่องดูแลที่ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 ตอนเข้าแถวเคารพธงชาติหน้าเสาธงตอนพักกลางวันซึ่งเป็นเวลาที่ไม่มีใครอยู่ในห้องเรียนเลยซึ่งมีผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรประกอบด้วยอาจารย์นิสิตฝึกสอนในห้องแต่ไม่ได้แจ้งให้นักเรียนทุกคนทราบว่าใครเป็นเวรบ้าง เพราะจะได้ง่ายต่อการจับผู้กระทำผิดโดยที่เขาไม่รู้ตัวว่าใครกำลังจับตามองอยู่และในคาบกิจกรรม(Homeroom) ก่อนเลิกเรียน อาจารย์ประจำชั้นมาสอบถามนักเรียนว่าใครเงินหรือสิ่งของเครื่องใช้หายอีกบ้างหรือไม่ ปรากฏว่าไม่มีของหายเกิดขึ้น

3. อาจารย์ประจำชั้นได้รับแจ้งจากอาจารย์ท่านหนึ่งที่ปฏิบัติหน้าที่เวรประจำวันตรงห้องศูนย์ภูมิปัญญาไทยว่ามีคนงานเห็นนักเรียนชาย 2 คน กำลังเปิดกระเป๋าแบ่งเงินกันอยู่ก็นำตัวมาสอบถามได้ความว่า หยิบกระเป๋าของผู้ปกครองที่วางอยู่บนโต๊ะในห้องอาหารนักเรียนอาคารต้นแบบฯและได้ซักถามนักเรียนว่าเคยทำมาก่อนหรือไม่นักเรียนชาย 2 คนนี้ ก็สารภาพความจริงทั้งหมด อาจารย์ประจำชั้นจึงนำนักเรียนชาย 2 คน มาซักถามรายละเอียดเพิ่มเติมเขาเล่าว่าเริ่มกระทำพฤติกรรมเหล่านี้มาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพราะเรียนอยู่ห้องเดียวกันมีความสนิทสนมกัน ต่อมาเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรียนคนละห้องจึงทำนิดหน่อย พอเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนห้องเดียวกันก็ทำมาเรื่อยๆเพราะได้เงินง่ายดีไม่เหนื่อยแต่ทำในห้องเรียนไม่ได้ เพราะรู้ว่ามีเวรจับตามองอยู่แต่ไม่ทราบบุคคลใดที่ทำหน้าที่เป็นสายสืบให้อาจารย์ จากนั้นจึงต้องออกมาหยิบของนอกห้องเรียนและบริเวณอื่นๆของโรงเรียน เช่น กระเป๋านักเรียนที่วางอยู่ใกล้ๆสนามฟุตบอล เป็นต้น

4. เชิญผู้ปกครองของนักเรียนทั้งสองคน มารับพฤติกรรมของนักเรียนให้นักเรียนเล่าความจริงทั้งหมดที่เกิดขึ้นตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 2-4 ให้ผู้ปกครองรับทราบผู้ปกครองตกใจและเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นร้องไห้เสียใจ จากนั้นก็อบรมสั่งสอนตักเตือนนักเรียนไม่ให้กระทำอีกนักเรียนได้เขียนสัญญาว่าถ้ากระทำอีกจะได้รับโทษสูงขึ้น ผู้ปกครองเซ็นรับทราบ (เมื่อนักเรียนได้พบกับผู้ปกครองก็สำนึกผิดขอโทษทั้งผู้ปกครองและอาจารย์ประจำชั้นๆก็รวบรวมจำนวนเงินที่นักเรียนทั้งสองคนหยิบของเพื่อนไป มาคืนเพื่อนเพื่อแสดงความรับผิดชอบแต่ไม่ประกาศชื่อนักเรียนสองคนนี้เพราะให้โอกาสเขาได้อยู่ในกลุ่มเพื่อนไม่ให้เกิดการล้อเลียนหรือทำให้เกิดปมด้อย)

5. อาจารย์ประจำชั้นแจ้งผลการสืบหาข้อเท็จจริงว่าได้ตัวผู้กระทำผิดแล้วแต่ไม่แจ้งชื่อนักเรียนสองคนให้เพื่อทราบและนำเงินที่หายคืนเพื่อนๆนักเรียนพยายามถามว่าเป็นใครแต่ก็ไม่ได้แจ้งชื่อกับนักเรียนในห้องจากนั้นอาจารย์ประจำชั้นก็อบรมให้นักเรียนดูแลรักษาของใช้ส่วนตัวอย่าให้มีการสูญหายอีก

6. อาจารย์ประจำชั้นติดตามดูแลและคอยปรับพฤติกรรมไม่ให้กระทำเช่นนี้อีกให้นักเรียนทั้งสองคนทำพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ให้กำลังใจและการเสริมแรงในทางบวกและผู้ปกครองดูแลอย่างใกล้ชิด รีบมารับนักเรียนกลับบ้านไม่ปล่อยปะละเลยให้อยู่ที่โรงเรียนจนมืดค่ำ จะเห็นได้ว่าจากการแก้ไขพฤติกรรมดังกล่าว นักเรียนทั้งสองคนสำนึกผิดและสัญญาว่าจะไม่กระทำอีก ต่อหน้าผู้ปกครองและอาจารย์ประจำชั้นเขาจะเป็นคนดีให้ได้เขาจะปรับพฤติกรรมตนเองให้ได้จะควบคุมจิตใจของตนเองไม่ให้เกิดความอยากได้ถ้าต้องอะไรจะบอกปกครอง ดังนั้น สิ่งสำคัญที่สุดที่ต้องเริ่มต้นที่บ้านก่อนก็คือการปลูกฝังให้ลูกว่า "ก่อนหยิบของผู้อื่นต้องได้รับการอนุญาตก่อนทุกครั้ง" จะได้เป็นการป้องกันการพูดปดเพื่อปกป้องตนเองไม่ให้ถูกลงโทษจากครอบครัวหรืออาจารย์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้แก้ไขได้ถ้าผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ลูกอย่างสม่ำเสมอไม่มองข้ามสิ่งเล็กๆน้อยๆที่เห็นว่าบกพร่องหรือควรแก้ไขและบอกว่าไม่เป็นไรยังเล็กอยู่ประเดี๋ยวค่อยสอนก็ได้ จะทำให้เกิดความเสียใจเพราะยากต่อการปรับพฤติกรรมเพราะถูกบ่มถึงขั้นที่เรียกว่า" มันสายเกินไป"